

מיכתבים

(המשך מעמוד 3)

העולם הזה ("רחל המרחלת", העולם הזה 12.4.89).
תמיד זה היה ברור על מה המרחלת מר-חלת. על כל העולם. והכונה, כמוכר, על כל העולם הזה (כלי מרכאות).
בגליון האחרון גיליתי, כי היא גם מרחלת על העולם הבא. ממש גילתה תחום סיקור חדש. מעשה במוכירה הבאה להלווייה של אסימטסיקה, מעשה בפלייבוי המעיף, בשעת הלווייה, מבטים באשת-החברה שהוא מחור אחריה.
שיהיה.
יש לי רק שאלה אחת למרחלת. האם כסיכוב הבא היא מתכננת למרר את הריווחים

בוהקת/ אין היום ממך יותר נחשקת/ אני כבר מת לשבת עלייך בכיף/ שנה שלמה כרעתי ואני מאוד עייף/ לא האמנתי שאפגוש אותך, כאן בפנינה/ את חלומי הגדול — האסלה של המדינה; ג, תרמונו

מס' 135 לשירותך

על השרות של חברת-שרותים. אתם חייבים לפרסם את המיכתב שלי, אפילו שהוא נשמע כפירסומת טהורה. אני מודה ומתוודה — זה שיריהלל לחברת-שרותים, הנותנת שרותים ברמה ובטיב של ראובנונו לא הורגלנו אליהם. וזה העניין; באחד מימי השבוע שעבר

"מדוע הם חושפים את חזותיהם השעירים ומציגים שרשרת כבדה?"

גיליתי, כאשר ירדתי לחניון ביתי, כדי לנסוע במכונית ליעבורה, שהלך לי הקלאץ' כמי כוננית. קורה. נזכרתי במנוי שיש לי אצל שני ריו, החברה הנותנת שרותי-גיריה. צילצלות אליהם. מייד ענו לטלפון. באריכות. שאלו כמה פרטים אלמנטריים, הבטוחו לצלצל בתורה תוך שעתים, ולהודיע לי על מישלוח הגר שגירור אותי למוסק.
לא עברו יותר מעשר רקות והם צילצלו. נא לגשת למכונית! ירדתי לחניון. הגר כבר המתין לי. באדיבות ובמהימנות קשר נהג הגר את המכונית לגרר ותוך רבע שעה נוספת היינו במוסק. הכל ביתר, מהצילצול הראשון שלי, לקח בקושי שלושת-רביעי שעה.
והתודה מגיעה לא רק לשורר. גם לנהג הגר — רוי גורדון, הנהוג בגרר מס' 135 של שורר.

אנשי חזון

על איפיונם של ראשי-הממשלה ומ-מלא מקומו ("ההס", העולם הזה 12.4.89).

מדוע רק להביא ציטטה אחת ממה שאמרי קאים אמרו על יצחק שמיר בעת ביקורו באר-צות-הברית? אם כבר, אז כבר. מה, למשל, אמר הנירודק סיימס על יצחק שמיר?
וכך הוא אמר על ראש ממשלת ישראל: "החזון שלו על המחר, הוא יום אתמול!" ומעניין, שבאותו שבוע מצאה ח"כ גאולה כהן הגדרה חזונית גם למלאי-מקום ראש-הממשלה וכך היא אמרה על שימון פרס: "הוא איש עם חזון, רק חבל שחזון עוקם".
רדתן אילן, רסחזון

העולם הזה

שבועון החדשות הישראלי
העורך הראשי: אורי אבנרי
מנהל: אברהם סיטון
מנהלת מחלקת-מודיעות:
רינה מיטרני

המערכת והמינהלה:
תל-אביב, רחוב גורדון 3
(ת.ד. 136, מיקוד 61001)
טלפון: 03-232262/3/4
המחיר: העולם הזה בע"מ
הדפסה: הדפוס החישי
הפקת צבע: ת.מ.א.
הפצה: ג.ד.
תל-אביב, יד תרצה 7
טלפון: 03-377056

המנהל הכללי: דויד גרשונוביץ

הצנא צועד על קיבתו, אמר נפוליון, וזה נכון גם לגבי עיתון. עיתון טוב חייב לכלכל את עצמו. כדי להתקיים ולמלא את תפקידו, בלי מורא וכלי משוא-פנים, צריך עיתון להיות גם עסק מיסחרי בריא. מכיוון שהעולם הזה לא היה כזה בשנים האחרונות, נעצרה התפתחותו העיתונאית.
צורך זה הצריך חלק מן השינויים, שהתחלנו בהם השבוע.
הדבר הראשון הכולל לעיניך הוא ביטול השער האחורי. נעלם החידוש העולמי הזה, שהיה מיוחד לנו, ושהכניס מושג לשפה העברית.
המטרה העיקרית היא לפנות מקום לפיר-סומת מיסחרית היונית, אך גם לסמן שלב בהתפתחות העולם הזה. נמשיך לעסוק ב"נושאים שהתבטאו עד כה בשער האחורי, אך הם ימצאו עתה את ביטויים במיסגרת השער האחד — כמו בכל השבועונים המודרניים. גם שינוי הפורמאט בא להתאים את העו-לם הזה לעולם המודרני. הוא נוח יותר להח-זק ולקריאה. הוא דומה לפורמאט של שבו-ר עונים כמו דר שפוינגר הגרמני ושבועונים אמ-ריקאים ואירופיים.

קניא יני.
אתה מוזיק בידך את הגליון הראשון של העולם הזה במתכונתו החדשה. זהו גליון ערב-פסח. ולא במיקרה. בערב-פסח 1937 הופיע הגליון הראשון של שבועון זה, בעריכת קודמי, אורי קיסרי. הוא נקרא אז 9 בערב. והשתתפו בו מגדולי הסופרים, המשוררים והעיתונאים של אז. בערב-פסח 1950 קיבלתי לידי את השבו-ר עון כעורך ראשי. רכשתי אותו יחד עם שלי-שה שותפים, שפרשו במשך הזמן.
מאז עבר העולם הזה כמה וכמה שינויים. ב-1951 שיניתי את הפורמאט שלו, וקבעתי את הפורמאט שהיה קיים עד הגליון האחרון. ב-1959 הנהגתי את השער האחורי, חידוש עולמי בלעדי, שהיה גם אמירה לגבי תוכן-השבועון והרכבו.
בערב-פסח 1989 חל החידוש המונח לפ-נד.

עולם חדש

המגמה העיקרית של החידוש הזה היא להתאים את העולם הזה לקראת שנות ה-90.

דיעה אחרת

לגבי תוכן העיתון אנחנו עומדים רק בהתחלת השינויים. נרצה שהעולם הזה יסקר שטחים רבים שאותם הוא נאלץ להזניח עד כה, וכן נגביר את התפקיד שבו קנה את ייחודו: תחקירים חושפניים לעומק.
אחד השינויים החשובים שכבר דיברתי עליו בחודשים האחרונים במדור זה הוא רצו-ננו שיהיה בעולם הזה מדור להשמעה חופ-שית של דיעות, כדי שהיוזמה על הנושאים החשובים של המדינה יתנהל מעל עמודיו. גם בעבר פירסמנו כשבועון זה פעמים בלא-ספור דיעות הנוגדות את דיעותי. אלא כמעט מנהיג לאומי, כגון מרדכי אנילויב, שן ביטא את דיעותיו מעל עמודי העולם הזה במיסגרת של ראינות גורליות וקטנים, כב-תבות על אנשי-השעה. במדור זה נבחרו רבים אחרים (כמו, בחצי השנה האחרונה, המי-דר טמן יסני, שהיה ניסיון חשוב בכיוון זה). מעתה נפרסם מדור שכולו יהיה מוקדש להבעת דיעות כאלה, מדור של מאמרים חתומים. הוא נקרא דיעה אחרת ("אחרת" מהדריעות של העורך), ויכלול ארכיב עמודים. המטרה היא שיטשקפו בו כל הדריעות של הקשת הפוליטית.
גם לגיבוש מדור זה יהיה דרוש זמן. הני-סיון הראשון בגליון זה, שמיגוון הדריעות בו הוא עדיין צר מדי, הוא צעד ראשון. גם לגבי מדור זה היינו רוצים לשמוע הערות, המל-צות, שבחים ותולונות.
אנחנו עומדים לשפר, לשכלל, לעדכן. יש להניח שנעשה גם שינויות. עזרתך חשובה. נגבש שבועון-חדשות טוב עוד יותר — העו-לם הזה המוכר, "בלי מורא, בלי משוא-פנים", מותאם לתקופה החדשה, לדור השו-ש של כותבים וקוראים.

אברהם סיטון

שלה מהעולם הבא בין הגיהנום לגן-העדן? רינה צמרת, חיפה

נשים בשרשרת

על תופעה ישראלית.
אני לא יכולה יותר. אני פשוט חייבת לשתף את קוראי העולם הזה בהירור-הירליבני. ובמה שאני מהרהרת הוא מה היא הסיבה המניעה את כל הגברים האלה לחשוף את חזותיהם השעירים ולהציג לראווה שרשרת כבדה שבקציה מתנוסס ח"י.
לא יכול להיות שזה רק מתוך האסטימאציה לחיים (חיי) ולא יכול להיות שכולם דתיים (תפילה שמנות-יעשה, שמניין ברכותיה ח"י). הגעתי למסקנה שהואיל ועונדי השרשרת הם בעיקר כאלה הנראים, או החושבים שהם נראים, גברים-של-מש — יש לחפש את הסיבה בתחום שונה. אולי לעובדה שלרחבעם בן-שלמה היו ח"י נשים או אולי, סליחה על הרעיון, שעמודי בית-הדיקודש ניסאו לח"י אמות כל אחד. גלית רובין, בארשבע

חיפה על הקו

על המצאותיו של דן בן-אמוץ ("נקרופיליה", העולם הזה 12.4.89).
אם כבר מצאתם לנכון לצרף לכתבה הר-תוקפנית, והמצגיה ידע כמעט אוניברסאלי, של יגאל תומרקין על דן בן-אמוץ מילון לפשוט-רעם ("מושגים"), שבו הואלתם להס-כיר מה זאת נקרופיליה ומי היה סנקה, מדוע לא הסכרתם את הערך, "ארמניוס חביב ומזיין"?
אז הרשו נא לי לעשות זאת. קודם כל שגה תומרקין. בן-אמוץ לא המי-ציה את המושג הזה. הוא רק ריחף על עובדה ושנית, זה לא היה ארמניוס חביב ומזיין אלא ארמני חביב ומזיין. והמרכיב בוזג תושכי חיפה, בשנות ה-60, ששם מיספחתם היה ארמני, שם הבעל היה חביב ושם האשה היה מזיין ואכן כך הם הופיעו ברישום בספרה-הש-לפנים: ארמני חביב ומזיין.
אברהם פוגל, חיפה

האסלה של המדינה

על ההפתעה שהמתנה לאסיר שהועבר לכלא תל-מונד.
...אחרי שנה ככלא יצן הועברתי לכלא תל-מונד... שש מיטות, תישעה אנשים, שר-לחן קטן, כיסא אחד ובאנני — כל הספקות נעלמו — זה לא סונוסה.
רל-תברול מובילה לשרותים ואני הולך לברוק... הפתעה אני פוגש מישהו שלא ראתי כבר שנה שלמה... מגיע לה שיר קטן: אני מת עליך, חולם ומתגעגע/ חטובה שלי, עם גוף משגע/ מותניים צרות, לכנה